

Mi hermano pequeño / Un petit frère

Direcció: Léonor Serraille

Cinema africà

País: França (2022)

Fitxa tècnica

Guió Léonor Serraille **Fotografia** Hélène Louvart **Interpretació** Annabelle Lengronne, Stéphane Bak, Ahmed Sylla, Kenzo Sambin, Laetitia Dosch, Jean-Christophe Folly, Thibaut Evrard, Majd Mastoura, Manon Clavel, Pascal Rénéric... **Durada** 116 min **Gènere** Drama **Llengües** Francès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

La Rose, oriunda de Costa d'Ivori, arriba a França i s'instal·la als suburbis parisencs amb els seus dos fills, el Jean i l'Ernest. (FilmAffinity)

Crítica

27/05/2022 - CANES 2022: Léonor Serraille segueix pujant de nivell amb un segon llargmetratge d'una gran elegància sobre una quinzena d'anys de la dura existència de tres membres d'una família

“Que cadascú examini els seus pensaments, els trobareu tots ocupats en el passat i en el futur. Gairebé no pensem en el present i, si ho fem, només és de cara al futur”. No tinguis por, enamorat de les històries de llarg recorregut i de les pel·lícules captivadores on ens estimem amb felicitat sense fer-nos gaires preguntes, aquesta cita de Blaise Pascal no apareix directament a **Un petit frère**, de **Léonor Serraille**, presentada en competició al 75è Festival de Canes, encara que naturalment no es deixa caure a l'atzar a la trama. La Perquè aquesta cineasta francesa (que es va emportar la Càmera d'Or el 2017 per *Bienvenida a Montparnasse*) disposa de recursos com ara una habilitat discretament formidable i sap condensar la intel·ligència subjacent a la seva intenció i suggerir una anàlisi molt fina dels matisos del microcosmos d'una família francomarfilenya (una mare i els seus dos fills) passada pel filtre del temps, de 1989 a 2005.

“La mare parlava amb un aire que la impacientava, però alhora mirava cap a una altra banda”. Quan la Rose (l'encantadora **Annabelle Lengronne**) surt d'Abidjan, el Jean té deu anys (**Sidy Fofana**) i el seu germà petit, l'Ernest (**Milan Doucansi**), cinc anys. Han deixat enrere un pare i altres germans, i són allotjats per una família en una habitació per a tres en un apartament d'un barri dels afores de París. “Cal ser campions, treballar molt dur a l'escola i no plorar davant de ningú” o en secret com fa la Rose de vegades, ja que aquesta mare afectuosa, empleada de la neteja en un hotel parisenc, no és menys dona i desitja satisfer-se com a tal, sense pertànyer a un home. El temps passa, i després es produeix la transformació a través d'una trobada que porta el trio a Rouen per a un segon capítol centrat en el Jean, de 19 anys (**Stéphane Bak**), que exerceix de pare amb l'Ernest, que ara té 13 anys (**Kenzo Sambin**). La seva mare només torna els caps de setmana de la feina a París. Som a l'adolescència i al principi de la vida adulta, i el Jean es rebel·la contra el seu nou padrastre (**Jean-Christophe Folly**) i suporta el bumerang psicològic d'una disfressa d'esperances massa gran per a ell des de la infància. Més tard, serà el seu germà petit, ja adult (**Ahmed Sylla**), receptacle i testimoni de tot, qui extraurà com pugui les lliçons d'aquestes noves sortides i del seu final de cicle en contrastos i mutacions. Un equilibri dinàmic on els sentiments i els errors, la complicitat i els malentesos, els somnis i la distracció, tot barrejat amb els canvis de perspectiva induïts pel temps són el gresol universal de totes les famílies.

Un petit frère, obra teixida amb encaix sobre un guió molt sofisticat l'amplitud temporal del qual i les tres mirades col·locades successivament al centre de la història no alteren la intensitat ni la precisió del present, es desenvolupa amb delicadesa, sense forçar la dramaturgia i oferint espais de respiració (el castell, el ball, etc.). La pel·lícula, molt ben muntada sobre imatges signades per la delicadesa creativa de la directora de fotografia **Hélène Louvart**, demostra el domini subtil i captivador de Léonor Serraille, que dissimula sota el vel de la modèstia i de la senzillesa una paleta de talents molt àmplia l'abast de la qual encara no coneixem.

“Mi hermano pequeño”: premis i seleccions principals

4 premis:

- Festival de Cinema de Canes 2022: premi CST Tècnic Jove de Cinema
- Festival de Cinema d'Estocolm 2022: millor actriu (Annabelle Lengronne)
- Festival de Cinema Europeu de Les Arcs 2022: millor fotografia i millor actriu (Annabelle Lengronne)

Més 7 nominacions.

Léonor Serraille

Filmografia com a directora

2022 *Un petit frère*

2017 *Bienvenida a Montparnasse*

2016 *Body*

Biografia

Léonor Serraille és una directora i escriptora francesa, nascuda el 1986, a Lió, França. Diplomada de la carrera de literatura, de la Universitat Sorbonne-Nouvelle, la Léonor es va interessar en el cinema i va completar la seva educació a La Femis (Escola Nacional d'Imatge i So), amb un enfocament en guió cinematogràfic, on es va graduar amb honors. En el seu temps en aquesta escola, va col·laborar amb les històries i guions de diversos curtmetratges de companys, on va fer aliances amb futurs cineastes per desenvolupar els seus propis projectes. Després de presentar el seu curtmetratge *Body* (2016), Serraille va debutar com a directora amb l'aclamada cinta *Jeune femme* (2017), guanyadora al Festival de Canes, en la categoria de Golden Camera. El mateix festival l'ha convidat novament per presentar el seu segon film, *Un petit frère* (2022).

Organització:

En conveni amb:

